

2. Článok 2 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1593/91 v spojení článkom 11 ods. 1 a 2 Colného dohovoru o medzinárodnej preprave tovaru na podklade karnetov TIR, podpísaného v Ženeve 14. novembra 1975, sa musí vykladať v tom zmysle, že určuje len lehotu na predloženie dôkazu o vykonaní dopravy v súlade s právom, a nie lehotu na predloženie dôkazu o mieste, kde došlo k priestupku alebo nezrovnalosti. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby podľa zásad svojho vnútroštátneho práva uplatniteľných na dôkazy určil, či v konkrétnom prípade, ktorý prejednáva, a so zreteľom na všetky okolnosti bol tento posledný uvedený dôkaz predložený v lehotách. Vnútroštátny súd však posúdi túto lehotu v súlade s právom Spoločenstva a najmä so zreteľom na skutočnosť, že na jednej strane lehota by nemala byť príliš dlhá, a to preto, aby umožňovala z materiálneho a právneho hľadiska výber dlžných súm v inom členskom štáte, a na druhej strane, aby táto lehota nespôsobila to, že držiteľ karnetu TIR sa ocitne v situácii, že nemôže z materiálneho hľadiska predložiť vyššie uvedený dôkaz.

(¹) Ú. v. EÚ C 183, 19.7.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 19. mája 2009
— Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-253/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2006/22/ES — Aproximácia právnych predpisov — Právne predpisy v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú činností cestnej dopravy — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2009/C 153/26)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: N. Yerrell a M. Teles Romão, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes a F. Fraústo de Azevedo, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS (Ú. v. EÚ L 102, s. 35)

Výrok rozsudku

1. Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie

súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 2006/22.

2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 223, 30.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 30. apríla 2009
— Komisia Európskych spoločenstiev/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-256/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2004/83/ES — Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo pre medzinárodnú ochranu — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2009/C 153/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: C. O'Reilly a M. Condou-Durande, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: S. Ossowski, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 304, s. 12; Mím. vyd. 19/007, s. 96)

Výrok rozsudku

1. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.